

Plan to conserve GU wetlands

GU Times News Service

GAUHATI UNIVERSITY, APR 11:

Set in lush green environs, Gauhati University has been witness to growing construction activities within the campus, prompting the GU authority to draw up a plan to conserve its wetlands.

Established in 1948, Gauhati University comprises of 508 acres of land in totality, including built-up areas of 74 acres, green areas of 170 acres and vacant spaces of 263.5 acres.

Sanjib Baruah, Engineer of GU, said, "Gauhati University is a mixed campus of built-up areas, green areas and vacant spaces. The built-up areas of 74 acres include the NH 37 bypass, academic departments, residential houses, hostels and administrative blocks, while the 170 acres of green areas include the forest and marshy lands within the campus".

"The green areas will be kept as non-residential areas, whereas construction activities might take place in the vacant spaces in future. Moreover, there is a need to create separate blocks for each kind of construction within the campus. We are working on this plan", added Baruah.

As of now, the total area of wet-

lands in Gauhati University campus is 30.47 hectare, of which two major wetlands are the one behind Statistics Department (9.34 hectare) and the other at the surrounding areas of GU Model School stretching up to Bhupen Hazarika Xamadhikhetra (6.23 hectare). The other smaller wetlands distributed within the campus are yet to be identified.

Kandarpa Das, Chairman of GU Town Planning committee, said, "The plan for conservation of wetland areas at Gauhati University campus as drawn on paper is yet to be implemented on ground with due importance."

"The wetland behind Statistics Department and the one near GU Model School are two major natural wetlands within the campus being planned for conservation as varsity water sports complexes. Conservation of other small wetlands is equally important to maintain the ecological balance of GU. We are therefore planning to clean all unidentified wetlands in the campus and develop these shortly by deploying labour," said Dhrubajyoti Saharia, Member of GU Town Planning committee and Professor of Geography department.

"The construction of bypass high-

Earth-filling activities under way at GU Campus

way in the north of GU campus has affected many wetlands, while some other wetlands have been infested by weeds," added Saharia, pointing out that natural wetlands in the campus exist in forms like ponds and swamps too, while there are also a number of man-made water bodies.

Prasanta Kumar Saikia, Deputy Coordinator of Centre for Aquaculture and Biodiversity at GU under Zoology Department said, "We must act respon-

sibly by understanding the importance of conserving wetlands in GU campus. There are many microorganisms, insects and aquatic animals that dwell in wetlands, helping to make the land more fertile and productive. Wetlands are also important sources of water for habitations in this area. Haphazard construction activities destroy this entire process of long years, and it might take another hundred years to make the land fertile again." ■

(Reporting by Raja Das)

IPR policy for varsity soon

GU Times News Service

GAUHATI UNIVERSITY,

APR 11: The Intellectual Property Rights (IPR) cell of Gauhati University will soon formulate a new IPR policy for varsity students and research scholars.

Speaking at the valedictory session of a two-day regional workshop on Intellectual Property Rights at Gauhati University on March 23, Prof. Pradeep Phukan, Co-ordinator of GU IPR cell, stressed on the need for proper filing of application for grant of patent rights to inventors/innovators.

The workshop was jointly organised by Gauhati University IPR cell and Patent Information Centre - Assam Science Technology and Environment Council (ASTEC), Guwahati with the objective to create awareness on IPR in Northeast region and sensitize participants about IPR right from the basics.

Discussion on IPR policy during the workshop

Prof. Phukan said, "We are still in capacity building stage on the issue of IPR. Gauhati University urgently needs an IPR policy, because there could arise a question whether a scholar researching under GU should apply for grant of patent or whether it is the varsity authority that can do so."

"While looking to the State government for an IPR policy, ASTEC is also a body that can encourage innovators, especially at grassroots level, to

file patent applications. ASTEC can bear the charge of at least 5 patentees annually. Many such innovators generally sideline themselves, unable to bear the financial strain in applying for patent", suggested Phukan.

Dr. Amitav Chakravarty, formerly Deputy Controller, Patent office, Kolkata in one of the workshop sessions, spoke on the issue of intellectual property infringement. He said that repairing the patented programme and third party use

of patent through import of product from foreign markets are not deemed to be infringement of patent.

"If there is a minor change in the variables or character of a product, then that is deemed to be infringement of patent", he clarified.

Dr. Ranjit Kumar Barman, Head, S&T Division, ASTEC said, "We are facilitating the process of filing application for grant of patent among innovators on the grassroots level through various means. A number of workshops and IPR camps have been organised by us in recent days in order to create awareness on intellectual property rights among innovators. Five university IPR cells have been created and 57,900 IPR camps organised till date, whereas 264 authorised users have registered for GI-Muga silk of Assam under our umbrella." ■

(Reporting by Raja Das)

GU powerlifters clinch gold

GU Times News Service

G A U H A T I

UNIVERSITY, APR 11:

GU athletes struck gold in the Northeast Powerlifting Championship 2018 organised by Indian Powerlifting Federation on March 10-11 at Indoor Hall in Silchar. Mrinalini Saikia, Gymnasium Instructor at Director of Students' Welfare, GU and Saima Sultana, a second semester student of Education Department clinched gold in the 84 kg and 57 kg categories of women's section respectively, besides six other participants from GU.

Altogether 72 competitors from different parts of the Northeast participated in the women's section of the championship. ■

Communication barrier in GU

A communication barrier has come up in Gauhati University, one of the oldest varsities in the country and also featured among the top five in state universities list as per NIRF. Assamese is widely used for communication in GU, which creates problems for non-Assamese speakers, who are mostly from other states. Using Assamese has both positive and negative effects, as its use helps preserve the culture of Assam, the language and its exposure to a larger audience, but comes with a drawback as many students find English a convenient means of communication. The programmes held in the varsity are usually addressed in Assamese which leads to problems in comprehension for non-Assamese speakers. Most of them sit and watch the programmes without

understanding anything, which makes these a failure. During the GU student elections, the candidates desiring to represent the university mostly avoid English. The least they can do is say a few lines in English so that non-Assamese students can better choose their candidates. The whole election process, be it the debates or the speeches, everything is conducted in Assamese,

leaving non-Assamese students from other states wondering about the issues and who to vote for. It would be better if the candidates use both Assamese and English to convey their message and grab the attention of a larger audience. When the university organises an event for students, it should focus a little more on the use of English, as it would be a more convenient way to

reach out to all the students.

There are many students from outside Assam who want to enrol in Gauhati University, but because of the language barrier they are unable to do so. The university should focus mostly on English as it is the universal language used everywhere in the world for higher learning and research. When students go outside the State or the country for jobs or further studies, it is a big setback for them and reflects badly on their university if people take a dim view of their educational background because of their inability to speak in proper English. The use of English should be encouraged and the faculties of the university should interact with students in English, irrespective of whether there is any non-Assamese speaker in the class or be it a class full

of Assamese speakers.

There are other varsities in the State like Tezpur University, Assam University and Dibrugarh University where students are encouraged to interact in English, and their programmes are also conducted in English. These are the top universities in Assam along with Gauhati University, but unlike GU they prefer using English as their preferred means of communication. Gauhati University being a top state university should maintain a high standard by holding programmes in English so as to groom students for bright prospects. The university will attract more students from outside the state or the country if this language barrier is lifted, and its ranking might go up as well. ■

✍️ *Sentikala Longkumer*

Competition held

GU Times News Service
G A U H A T I UNIVERSITY, APR 11: On the occasion of golden jubilee celebration of the Botanical Society of Assam, a State level debate and quiz competition was organized on April 7 by the Botanical Society of Assam in collaboration with Department of Botany, GU. The debate competition, organized in the memory of Late Ramavallav, held in the New Academic Building was contested by 9 teams from different institutions. There were 13 teams in the fray in the quiz competition organized in the memory of Late Ganesh Chandra Bordoloi.

Sabnam Fardaj and Anusha Saha of Guwahati Medical College were adjudged the best team while Subrat Dutta and Kasturi Talukdar of GU were adjudged the second best team. Manashmita Mahanta of Cotton University won the title of best debater. In the quiz competition, Bhargav Kashyap and Rituraj Sharma of Don Bosco Senior Secondary received 1st prize, Rajibul Awal and Kaustav Sharma of Tezpur University received 2nd prize and Rashmi H. Rahman and Rafad Ahmed of Guwahati University received 3rd prize.

■
(Reporting by Subrat Dutta)

PANE Foundation Day celebrated

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY, APRIL 11: On the occasion of Physics Academy of the North East (PANE) Foundation Day, a lecture was held on 6th April in the conference hall of GU Institute of Science & Technology. It was organized by department of Applied Sciences, GU in association with Physics Academy of North East (PANE). The PANE Foundation Day Lecture on 'Burning Plasma Experiment

as Next Step in Fusion' was delivered by Prof. Dhiraj Bora, Vice Chancellor of Assam Science and Technology University (ASTU). Dr Mridul Hazarika, Vice Chancellor, GU, also graced the event.

In his lecture, Prof. Bora highlighted the technology development of Fusion as an alternate clean source of energy which will have to be part of the world energy mix. International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) built the first 'Fusion Science Experiment',

capable of producing a self-sustaining fusion reaction, called 'burning plasma'.

After the lecture, there was an interactive session with

students as well as the guests present. ■

(Reporting by
Nilakshi Goswami,
Prastuti Gogoi)

Students rally over women's rights

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: Several horrendous rape incidents in the State last month and the controversy swirling over the fate of Assam Women's University at Jorhat have elicited serious

concern among GU students.

In solidarity with girl students from school to varsity levels in other parts of the State, the Post Graduate Students Union (PGSU) of Gauhati University organised a torchlight rally in the campus

on March 27.

Hundreds of GU students chanting slogans like 'Beti Bachao Beti Padhao', protested against the Assam government's reported attempt to downgrade the lone women's varsity in the State by converting it into a technical institute, as well as Dispur's failure in enforcing the law strictly to punish rapists.

"With the objective of 'Beti Bachao Beti Padhao', we have taken out this rally to make the government hear our voice of protest. The rape incidents in just one month and the conspiracy against Assam Women's University have impelled us to take torchlights in our hands and demand justice", said PGSU

president Manash Pratim Duarah.

"We will introduce a women's self defense training centre at GU from April, keeping in view the security of girl students," he added.

"It seems that humanity is getting lost somewhere. Better late than never, this is the right time to raise our voice. The youth must wake up against inhumane acts going on in our society," said Prerona Khandikar, Prefect of RCC 1 Girls' Hall, GU.

Along with PGSU, student unions of colleges affiliated under GU have also taken out agitational programmes to push for women rights issues in the State. ■

(Reporting by Raja Das)

Make 'smart' police women-friendly

Crimes against women have increased manifold in the last few years. According to the Assam Human Development report 2014, a total of 13,468 cases of crimes against women were reported from all over the State. The number has more than doubled to 29,223 according to a report published in a national daily in February last. But let us not forget that these are only figures of reported cases. The number of unreported cases is probably much more.

Women are hesitant to report such cases due to social stigma or the fear of being humiliated by the questions posed by the normally insensitive policemen manning police stations. When the Assam government is talking about smart police stations, women do not even feel safe to approach the police. In fact, there are no specialized crime investigation officers in our police stations. Crimes committed against women receive low priority in their scheme of things. Most policemen spend their time looking after law and order situations. The police stations in rural areas lack adequate number of women constables. Therefore, a dedicated women cell in each and every police station is a must.

Although crimes against women include molestation, rape, abduction, trafficking, domestic violence, dowry killings etc, mostly rape cases make the headlines. Laws to punish rape have been made more stringent in the country. The UN Convention on Rights of the Child was ratified by India in 1992. Acts like Protection of Children against Sexual Offences Act, 2012 and Protection of Women from Domestic Violence Act, 2005 have been passed and some other safeguards are being given or promised to women. But if reporting crimes against women remains a corrosively humiliating experience for survivors in the intimidating police stations, what would be the utility of such laws? The police force needs to be sensitized first, the police stations being planned to become 'smart' in the coming days should also be women-friendly, and above all, crimes against women should be investigated seriously to ensure justice to victims and their families. ■

Paulami Kundu

Me Too : Voice to the Voiceless

Lately, whenever digging into your social media accounts, you may have seen this strange hashtag '#MeToo' popping out on every platform. Ever wondered what it is and why it is trending?

The #MeToo movement spread virally in October 2017 as a hashtag used on social media to expose the widespread prevalence of sexual harassment and exploitation, especially in the workplace. It followed soon after allegations of sexual misconduct exploded

on social media against top Hollywood producer Harvey Weinstein. The phrase was previously used in this context by African-American civil rights activist Tarana Burke and was popularized by American actress and activist Alyssa Milano when she encouraged women to tweet it "to give people a sense of the magnitude of the problem". Since then, the phrase has been posted online millions of times, often with an accompanying personal story

of sexual victimisation. The response on Twitter included high-profile posts from several celebrities, and many stories of sexual violence were shared, including that of actor/singer Anthony Deane Rapp against legendary actor Kevin Spacey.

If we trace this evil carefully we can see it

about it and exposing it. It is not to be taken lightly. Be it in any form, it is an out and out crime". Another lady scholar from the Department of Philosophy added, "I encourage every girl out there to come forward if they had ever experienced it. At the end of the day, there is always a helping hand".

A male scholar from the Department of Law however pointed out: "Right now when the entire world is so taken up with feminist issues, which is great by the way, we often tend to forget the males.

There are reports of men too being victimized by sexual predators."

One significant fact that needs to be noted is that with each passing day, the social media phenomenon is growing stronger. The #MeToo movement is a recent instance that shows social media surpassing even mainstream media, with the latter desperately trying to catch up. It may be a double-edged sword, but social media whenever used properly is already giving a voice to the hitherto voiceless. ■

Mosis Wangsa

Cycling for a green varsity campus

A student cycling at GU campus

GU Times News Service

GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: In order to stay green and eco-friendly, Gauhati University is set to become a cycling campus soon.

"We have prepared a grand plan to maintain the eco-friendly environment of the campus. The blueprint has already reached our hands. The plan includes various development works to keep the campus environment green. It consists of several work plans ranging from managing biodegradable and non-biodegradable wastes to building up a cycling campus", said Dr Mridul Hazarika, Vice Chancellor, GU.

Using bicycles will also act

as an alternative means of transport, as the new regulations to come into effect soon at the completion of closed GU campus will restrict the movement of commercial vehicles inside the campus.

Hazarika added, "Building GU into a cycling campus will also be helpful for students as commercial vehicles will be restricted within the campus once it is closed off. We welcome the positive proposal of Post Graduate Students' Union for a cycling campus. We are making all efforts to bring this about in 2-3 months".

"We have procured a new cycle at our department for easy movement around the campus

which sprawls over 600 acres. Our initiative is to help re-install the cycling culture amongst faculties and students of our department, in keeping with the varsity authority's move to convert GU into a cycling campus", said Dr Ankuran Dutta, Head, Department of Communication & Journalism, GU.

Notably, the Varsity Week held in March 8-15 at GU included cycling as a new event for the first time, aimed at promoting cycling culture among students in the campus.

Manash Pratim Duarah, President of Students' Union at GU said, "We are happy that the closed campus of GU is near completion. Therefore, we have proposed to the authority to provide 5 cycles to each hostel initially for use within the campus, apart from promoting cycling culture through the inclusion of cycling as an event for the first time in this year's varsity week".

"We will also be organising a cycle rally within the campus shortly to further promote cycling culture at GU," he added.

(Reporting by Raja Das)

Science Model : Focus on innovators

GU Times News Service

GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: In this age of Big Science, one tends to forget that science began taking a grip on the public mind around three centuries back because it yielded solutions to real-life problems. In their continuing endeavour to put the focus back on the scientist-innovator, GU students have been helping to organise a scientific model competition on the occasion of National Science Day.

This year too, the Electronics Project competition organised on 28 February by Electronics and Communication Technology Department, GU witnessed enthusiastic participation of budding innovators from the Departments of Institute of Science and Technology, Electronics Communication, Computer Science, Physics, Instrumentation and Biotechnology of Gauhati University, Assam Don Bosco University from Guwahati, Girijananda Institute of Management and Technology from Tezpur and Netes Institute of Technology and Science (NITS) from Mirza.

"The competition is organised at the student's initiative", said Raju Barman, departmental representative of Electronics and Communication Technology Department, GU.

Jutika Bora, a student of the host department and member of organizing committee said, "The main objective of organizing this competition is to demonstrate models of innovations. .

"We are heading towards a world of artificial intelligence and robots. The system I have developed will transparently keep every command being delivered to the robot. ", said a participant from Assam Don Bosco University.

The cash prize awards of Rs 10,000, Rs 5,000 and Rs 3,000 for the best three projects were declared online, with entries from Assam Don Bosco University clinching the first and third prizes while an entry from GU Physics Department secured the second prize.

(Reporting by Raja Das)

Fitness mantra at GU gym

GU Times News Service
**G A U H A T I
UNIVERSITY, APR 11:**
The absence of courses like physical education in GU curriculum had long meant less thrust on health and fitness issues among varsity

students. But in recent years, the scenario has changed with the University Gym working as a health awareness agent in the campus. It has turned into a meeting place for young tykes passionate about working out to develop their six-packs,

along with maintaining a proper diet and fitness regimen.

“The lack of a course on physical education has always been felt when it comes to the issue of physical fitness of our students. However, within the GU campus, health tips provided at the university gym have been helpful in spreading health awareness here. The special feature of GU gym is that it provides a combo pack of arm wrestling, powerlifting, weightlifting, body building and yoga”, said Bhaskar Saikia, GU gym instructor.

Saikia who is also a powerlifting State referee added, “For those who want to groom up as models, we

provide tips to maintain healthy physical structure, while for those who are interested in body building, we train them. Of them, many have participated in powerlifting and body building competitions at international level like at Asia and other places, and won gold in last seven years”.

Over the years, the ‘Mr GU’ body building contest during Varsity Week has become a very attractive event, as shown by the rising numbers of participants from 2010 onwards.

“The rising numbers only go to show that more and more GU students are becoming conscious about their health. There were only 4 participants

when I competed for ‘Mr GU’ title in 2010”, said Saikia, who won the crown that year.

Stressing the importance of introducing Physical Education course in Gauhati University, Masum Janid, Gymnasium Secretary, Post Graduate Students’ Union (PGSU) said, “GU must also introduce Physical Education course like other varsities as physical fitness is vital for mental fitness. Students are interested to talk about their health nowadays. As of now, University Gym is the only place for them to discuss about strength and fitness matters”. ■

(Reporting by Raja Das)

New course

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: Gauhati University approved a new course of Bachelor in Arts (BA) in Journalism and Mass Communication (Major and Pass course) in an Academic Council meeting held recently at GUIST seminar hall, GU.

The undergraduate course in Journalism and Mass Communication was proposed after the new Committee for Courses and Syllabus, CCS (UG) was formed in the last Academic Council meeting and is now on way to introduce the course under its affiliated colleges, which is around 400 in number from the new academic session that starts from August this year.

“Communication is the fourth basic need, after food, shelter and clothes. So it is very good to see the inclusion of this course at undergraduate level, following approval by the committee members. This course of Journalism and Mass Communication should also be introduced in HS level to build up a foundation of the subject from preliminary stage”, said Dr Ankuran Dutta, Head, Department of Communication and Journalism, GU.

Dutta added, “This step will give the subject a mainstream course recognition that will benefit students taking it as their major course, while students of English, History, Political Science and other subjects will also be benefitted by taking it as their pass course. Students and faculties from other universities can also opt for this new course from the new academic session this year”. ■

((Reporting by Raja Das))

Equip students to deal with stress

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: Varsity life can be daunting for youths with crushing study workloads and gnawing career anxieties, particularly in a State like Assam saddled with chronic joblessness. Relationship problems can add further to their emotional woes, making it a particularly dicey phase.

“A psychological counseling centre is very much important at university level as students remain depressed over job prospects and relationship issues. There is a career and guidance cell at GU, but that alone cannot help students deal with stress. Nor have they involved anyone from Psychology

department. Students are mostly lacking in awareness about mental health. This besides, stigma is attached to such problems and seeking of professional help,” said Professor Indranee Phookan Barooah of Psychology Department, GU.

“We have proposed setting up a psychological counseling centre to hold family counseling programmes, on the basis of a government notification in 2016, but no response has been forthcoming from GU administration so far,” she added.

A mental health awareness programme was organised by Ujjeevit Foundation, a Guwahati-based organisation

for overall development of children and youth, in association with GU Study Circle at the varsity on April 1.

“Students labouring under mental stress can come to know scientifically about it by attending such programmes. Mental health awareness programme is helpful to identify depression among students through various symptoms in their behaviour, which can then be overcome through counseling,” Professor Barooah said.

Rahul Dutta, founder of Ujjeevit Foundation, said, “This mental health awareness programme is part of our 6-months-long campaign ‘Khul Ke Bolo’ in which we have targeted to reach 1,000 youths

of schools, colleges and universities in the city. Our objective is to lay a platform for them to speak about the stresses troubling them and learn from the success stories of those who fought and overcame their depression.”

“There are many GU students who have waited long for this kind of awareness programme to be organised in the campus. This programme will be helpful to all, irrespective of gender in the campus, though some may use this platform to highlight current issues, like the lot of girl students,” said Aparajita Mahanta, president of GU Study Circle. ■

(Reporting by Raja Das)

GUTA lecture on solar system

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY, APR 11: In the information age, it is easy to lose sight of the fact that only a coherent body of meaningful information can form the base of genuine knowledge, which in turn develops into enlightening perspective and wisdom.

“Rather than becoming smart synthesizers of information, students should aim to acquire the form of knowledge that many philosophers and scientists of past and present have been nurturing,” said Dr Jitendra Nath Goswami, eminent scientist and Padma Shri awardee. He was delivering the Gauhati University Teachers’ Association (GUTA) annual lecture on ‘Origin and Early Evolution of Solar System’ at BK auditorium on 28 March.

Hailed for his contribution as chief scientist to the country’s first

moon mission ‘Chandrayaan-1’ and also associated prominently with the second moon mission and Mars mission, Dr Goswami spoke about how new things are created after destruction, as it has been with the solar system that was born from a cosmic event, and in turn may give rise to another planetary system millions of years from now.

“Our solar system was formed by the gravitational collapse of a molecular cloud which not necessarily releases energy horizontally, but in vertical direction, resulting in flattening of the shape of the cloud into a planetary system. Such gravitational collapse of a molecular cloud leads to the gradual formation of grain, grain aggregates, cm-meter-km-sized objects, planetesimals and planets”, said Dr Goswami.

“The entire formation of our solar system is easily traceable

Dr. Jitendra Nath Goswami during his lecture session

through the study of a small grain of meteorite that is only 0.1 mm in size. Refractory oxides and silicates, silicate spherules, chondrules etc, are the fragments of the processed asteroids during the gravitational collapse of molecular cloud that is melted and differentiated. Therefore, it can be said that there may be another planetary system in next million of years out of this gravitational

collapse,” he added.

“It was indeed a very fruitful lecture that refreshed our minds from the pollution of politics today. Such lectures help develop the spirit of scientific thinking among students who come from various schools and colleges, apart from the varsity”, said Prof. Archana Sharma, President of GUTA, GU. ■

(Reporting by Raja Das)

Tussle over Boys Common Room

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY,
APR 11: Should any students organisation be allowed to hold its meet at the GU Boys Common Room? This question has created dissension within the varsity students union itself, disgruntlement among various students organisations, while leaving the larger student community bewildered.

A group of students led by the vice president, assistant general secretary, cultural secretary, Boys' Common Room secretary and minor games secretary of Post Graduate Students Union (PGSU) of Gauhati University recently protested against the holding of programmes by political or non-political organizations at the Boys' Common Room.

The protest was sparked by a programme held on March 22 at the Boys' Common Room for the formation of new GU AASU unit, which was not taken kindly by a section of students and rival students organisations.

"The Boys Common Room is a place of recreation for all varsity students, which in no way can be allowed to be used for the benefit of any political or non-political organization. As secretary of Boys Common Room, I had not consented to any programme for GU AASU unit formation there. But, despite

my clear stand on the issue, the programme went ahead", said Ranjan Upadhyay, secretary of Boys Common Room, GU.

"When contacted, the president and general secretary of PGSU, who were also present in the programme of GU AASU unit, said they had confirmed permission for holding the meet at Boys Common Room from the varsity authority," Upadhyay added.

"We condemn the weak stand of PGSU on the issue of holding programmes by political or non-political organizations at the Boys Common Room. We are surprised how they can change their stand on the same issue within just four months. Earlier, we had sought a press meet at the Boys Common Room to clear our stand on the arrest of GU students for protesting against the State government's eviction drive at Amchang. However, we were refused permission," said Premananda Das, president, GU unit of Satra Mukti Sangram Samiti (SMSS).

Das added, "This is a total betrayal of the faith of thousands of students who had welcomed the PGSU's stand four months back of not allowing any programme by political or non-political organizations at the Boys Common Room. Now, they are being partial to a particular students organisation. We will be forced to

take out a huge protest rally within the campus until and unless the PGSU answers for such partiality".

However, PGSU president Manash Pratim Duarah, said, "We got the permission from GU authority to hold the programme of GU AASU unit formation for the new session in Boys Common Room. It is the GU authority that has the power to give such permission. There can be nothing wrong in allowing the formation of students unit of any regional organisation. All Assam Students Union (AASU) is a regional organisation that works for the welfare and interests of students in the State. Even, the GU units of organisations like All Assam Minority Students Union (AAMSU), Dimasa Students Union and Christian Students Union were earlier permitted to form their units at the Boys Common Room".

Be as it may, the latest

dispute over the Boys Common Room has spurred the National Students Union of India (NSUI) to seek its own office and the Satra Mukti Sangram Samiti (SMSS) calling for a mini orchid park within the campus.

"We are always involved with the problems of students whether at national, state or university level. It is not easy for an elected students union to address all problems within the campus. Even I failed during my tenure as president of PGSU at GU to fulfill all promises because

of lack of time. Establishing an office of NSUI within the campus can expedite in solving various problems of students and promote political activism among them democratically", said Manabjyoti Kalita, president of GU NSUI unit.

The GU unit of Satra Mukti Sangram Samiti has meanwhile approached the varsity authority seeking allotment of land within the campus for establishing a mini orchid park.

"Krishak Mukti Sangram Samiti, the parent organisation of SMSS, has made a rich contribution to orchid conservation efforts in the State by setting up a large orchid park in Golaghat district. Establishment of a mini orchid park in GU campus will make available various species of orchids found in Assam and the Northeast to students and research scholars," said Premananda Das, president of GU unit of SMSS. ■

(Reporting by Raja Das)

Online shopping: Pros & Cons

Not long ago, the average Indian customer could not think of buying anything without fingering it all over and bargaining sharply with the seller. Times have changed to an extent that even varsity youths rushing about the campus think nothing about browsing on the go and ordering things online. It is easy, fast and convenient; the customer can compare prices and hunt for bargains.

This trend is only likely to get bigger, with the number of online shoppers in India crossing the 9 crore mark in

2017. Thanks to affordable smartphones and cheap data packs, mobile internet users in the country will likely be nearly 48 crores with the latest IAMAI report identifying young students as the most prolific users of such services. But, every good thing also has a bad aspect to it. Some advantages and disadvantages of online shopping are as follows:

Pros:

- It's a good way to buy something from your home. So, you don't need to go to the malls.
- Before you pick up anything, you can search different sites and compare. So, you don't jump from shop to shop.

- You can buy anything whenever you need. You can do shopping 24x7 because the stores are never closed.
- You can also buy things by reading reviews of that particular product. It can help you to choose better.
- There is no need to bargain. All we have to do is visit the website, search it and buy it as per our budget.
- It provides variety to the buyer because many websites give discounts time to time.
- Whenever you shop, you have your privacy.

Cons:

- You cannot try the products before buying it.
- Sometimes, online shoppers do not know if the site is safe to shop or not.
- Many websites take extra delivery charges. It jacks up the product price.
- There is a gap between buying and getting delivery. You do not get your products at that very moment.
- There could be fraud in the payment system. Your card information could be hacked.
- Sometimes, they might deliver you fake or duplicate products. This happens mostly with electronics.
- Most sellers promise replacement and payback but sometimes don't do so. ■

Boxing takes off at GU

GU Times News Service
GAUHATI UNIVERSITY,
APR 11: Boxing as a sport is rapidly gaining ground in GU, with a tournament held for the first time in this year's edition of Varsity Week.

The boxing tournament was held in 55-59 kg, 60-64 kg, 65-69 kg and above 75 kg weight categories, with around 40 pugilists in the fray, including girls. All the bouts were marked by enthusiastic participation of students.

"Organising a boxing tournament for the first time at GU is an encouraging step. It will grab the attention of

interested students to adopt this sport professionally. Varsities are the best hunting grounds for boxing that is still not a popular sport in Assam", said Jyotirmoy Boro who was the referee of the tournament.

Altaf Hussain, one of the judges at the event, said, "The tournament was very competitive and up to the mark, considering that it was organised here for the first time. Starting boxing at university level brings a ray of hope for the sport in Assam. Some of the participants in the competition were trained under different clubs, whereas some were newcomers. From

next time, we will organise a pre-training camp for 10-15 days before the Varsity Week kicks off".

Bhaskar Saikia, GU gym instructor said, "At present, we don't have any provision for boxing training in the university. But the encouraging number of participants shows that there are many boxing aspirants in GU and we are ready to forward our proposal to the varsity authority for the initial requirements to nurture such aspirants in future".

In the Boys section, Abdul Momin (55-59 kg), Gulzar Hussain (60-64 kg), Noel NC Rozamliane (65-69 kg) and Md. Khalidur Rehman (75 plus kg), and in the Girls section, Dorothy Bordoloi (55 kg) and Murchana Saharia (55 plus kg) won their respective categories.

Abdul Momin and Partha Pratim Hazarika secured the title of 'Best Boxer' and 'Best Runners-up' of Gauhati University, 2018 respectively. ■
(Reporting by Raja Das)

শিক্ষক সমাজৰ প্ৰতি

জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ জীৱনৰ শেষ কালৰ এখন ৰচনা হ’ল— ‘ভাবীকালৰ সংস্কৃতি’। এই ৰচনাৰ বিষয়বস্তু দেখি বুজিব পাৰি যে এই ৰচনা আচলতে শিক্ষক সমাজৰ আগত দিয়া ভাষণ। জ্যোতিপ্ৰসাদৰ জীৱনৰ শেষৰ কাল মানে স্বাধীনতা লাভৰ ঠিক পিছৰ সময়ছোৱা। এই সময়ছোৱাত জ্যোতিপ্ৰসাদৰ ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণকৈ মোহভংগ হয়। স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰৰ কাম-কাজেও জ্যোতিপ্ৰসাদক অতিষ্ঠ কৰি তুলিছিল। ১৯৪৯ চনৰ ‘নালিয়াপুলৰ বিপদ সংকেত’ শীৰ্ষক চিঠিত জ্যোতিপ্ৰসাদে ভাৰত ৰাষ্ট্ৰৰ হিংসাত্মক চৰিত্ৰক কঠোৰভাৱে সমালোচনা কৰিছে। ‘জনচেতনা’ৰ দৰে কবিতাত বিশ্বজুৰি নব্য সমাজ নিৰ্মাণৰ হকে গঢ়ি উঠা মানুহৰ সৃষ্টিকামী চেতনাৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে। ১৯৪৮ চনত প্ৰদান কৰা বিখ্যাত ভাষণ ‘শিল্পীৰ পৃথিৱী’ৰ কথা নক’লোঁৱেইবা। জ্যোতি-চিন্তাৰ এনে উত্তৰণৰ মুহূৰ্তত তেও শিক্ষকসকলক উদ্দেশ্য লিখা ‘ভাবীকালৰ সংস্কৃতি’ সেয়েহে অত্যন্ত তাৎপৰ্যপূৰ্ণ। আমাৰ প্ৰজন্মৰ শিক্ষকসকলক উদ্দেশ্য কৰি মই সেই বিখ্যাত ভাষণৰ কিয়দংশ তুলি ধৰিব খুজিছোঁ। জ্যোতিপ্ৰসাদে— ‘জাতীয় চৰিত্ৰ প্ৰধান খনিকৰ, জ্ঞান আৰু গুণৰ থাপনাত অখণ্ড বস্তুজ্বলাই ৰাখিছোঁ মোৰ মৰমৰ, শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ শিক্ষক সমাজ আৰু সুধীসকল— যাৰ কৃপাত জ্ঞান আৰু গুণৰ সোণৰ ৰূপৰ গুটি পৰি মোৰ অন্তৰ আৰু মনত পোখা মেলিছে, সেই গুৰু সমাজৰ মাজত থিয় হ’বলৈ পাই ধন্য মানিছোঁ। জ্ঞান আৰু গুণৰ মন্দিৰৰ আজীৱন ছাত্ৰ মই সদৌ শিল্পীসকলৰ হৈ গুৰুসকলক প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

কালিৰ ভাৰতবৰ্ষ, কালিৰ অসম আজিৰ শিক্ষকসকলৰ মাজত। আজিৰ পৰা এযুগৰ পিছত যিখন ভাৰত বা অসম পৃথিৱীৰ সন্মুখত থিয় হ’ব— সেই ভাৰতৰ, সেই অসমৰ প্ৰধান খনিকৰ আজিৰ শিক্ষকসকল। সেই ভৱিষ্যতৰ মহাভাগ্য আপোনালোকে ল’ৰা-ছোৱালী আৰু ডেকা-ডেকেৰীৰ মনত আঁকিব লাগিছে। সেই ভাগ্য লিখা আজি আপোনালোকে দেখিছে। তাৰেই ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে দেশৰ, জাতিৰ ভৱিষ্যৎ। ৰাজনীতিকে, অৰ্থনীতিকে আপোনালোকে কেৱল সমল সঁজুলিৰহে যোগান ধৰিব পাৰিব, শিল্পীয়ে, দাৰ্শনিকে, বৈজ্ঞানিক নতুন সৃষ্টি, তত্ত্ব, তথ্যও আপোনালোকৰ আগত দিব। এইসকলে যি সংস্কৃতি আৰু সৃষ্টি কৰি দিব— তাকেই ভৱিষ্যতলৈ লৈ যোৱাৰ ভাৰ আৰু সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব আপোনালোকৰ। আৰু আজি সেই কাৰণেই নতুন জাতিৰ উত্থানৰ সময়ত আপোনালোকে আপোনালোকৰ মহান দায়িত্ব লৈ জাগৰিত হৈ নিজকে আশাসুধীয়াকৈ কৰ্মত নিয়োজিত কৰাৰ অগ্নিক্ষণ উপস্থিত।

জ্যোতিপ্ৰসাদে শিক্ষক আৰু সাজৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰা এই মহান দায়িত্ব আৰু প্ৰত্যাশা বৰ্তমান সময়ত প্ৰাসংগিক আৰু প্ৰযোজ্য হয়নে? আৰু কিছুদিনৰ পূৰ্বে ৰাজ্যৰ স্বয়ং শিক্ষামন্ত্ৰীয়ে ঘোষণা কৰিছে যে বৃহত্তৰ সমাজত শিক্ষকসকলে আজি গুৰুৰ মৰ্যাদা লাভ কৰাৰ যোগ্যতা হেৰুৱাই পেলাইছে। বৃহত্তৰ সমাজে ঘিণ কৰাসকলৰ ভিতৰৰে একাংশ হ’ল শিক্ষক। আৰু এই শিক্ষকসকলক দায়িত্বশীল কৰাৰ অজুহাতত ১০ জুলাই (২০১৭)ত শিক্ষামন্ত্ৰীৰ সেই বিতৰ্কিত পৰ্যালোচনা সভা। এই সভাৰ লক্ষ্য-উদ্দেশ্য আৰু সম্ভাৱ্য পৰিণতি সম্পৰ্কে যথেষ্ট আলোচনা হৈছে। তাৰ পুনৰাবৃত্তি কৰিব খোজা নাই। জ্যোতিপ্ৰসাদৰ সেই ভাষণৰ প্ৰসংগ টানি আনি এগৰাকী শিক্ষক হিচাপে পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিত শিক্ষক সমাজৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য সম্পৰ্কে কিছু কথা ক’ব খুজিছোঁ। বিভিন্ন সভা-সমিতিত কোৱা কথাবোৰেই পুনৰাবৃত্তি ঘটিব এই লেখাত।

যিটো সময়ত জ্যোতিপ্ৰসাদে ‘ভাবীকালৰ সংস্কৃতি’ শীৰ্ষক ভাষণ প্ৰদান কৰিছিল, সেই সময়ত জ্যোতিপ্ৰসাদৰ নিজৰেই দেশৰ প্ৰতিষ্ঠিত ৰাজনীতিৰ প্ৰতি মোহভংগ হৈছিল সেই কথা ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰিছোঁ। প্ৰতিষ্ঠিত চৰকাৰে সমাজৰ জনমুখী উত্তৰণ

তথা ৰূপান্তৰত কি অবিহণা যোগাব— সেই সম্পৰ্কে জ্যোতিপ্ৰসাদৰ মনত গভীৰ সন্দেহ আৰু সংশয়ৰ ভাব গঢ়ি উঠিছিল। নগান্ধীবাদৰ পৰা সাম্যবাদৰ দিশে দৃষ্টি প্ৰসাৰিত হোৱা জ্যোতিপ্ৰসাদে বৃহত্তৰ সমাজত প্ৰগতিশীল ৰূপান্তৰৰ গভীৰ প্ৰত্যাশা আৰু টো অনুধাৱন কৰিব পাৰিছিল। চৰকাৰেই শেষ কথা, সেই কথা জ্যোতিপ্ৰসাদে বিশ্বাস নকৰিছিল। চৰকাৰৰ উৰ্ধ্বতো এখন সমাজ আৰু এক সভ্যতা আছে— তেনে চিন্তা-চৰ্চাই জ্যোতিপ্ৰসাদৰ মন-মগজুত গভীৰ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছিল। এই সমাজ আৰু সভ্যতা কোনে নিৰ্মাণ কৰিব, কোন হ’ব এই নব্য সমাজ নিৰ্মাণৰ খনিকৰ— তাৰেই গভীৰ অনুসন্ধান আৰু অনুধাৱন কৰিব খুজিছিল জ্যোতিপ্ৰসাদে। এই অনুসন্ধান-অনুধাৱন জ্যোতিপ্ৰসাদৰ দৃষ্টিত ধৰা দিছিল শিক্ষক সমাজে— যাক তেওঁ ভাবীসকলৰ খনিকৰ বা সংস্কৃতি নিৰ্মাতা বুলি বিশ্বাস কৰিছিল। কিন্তু কিয় জ্যোতিপ্ৰসাদৰ দৃষ্টিয়ে শিক্ষক সমাজৰ পৰা এনে প্ৰত্যাশা কৰিছিল? তাৰ নিশ্চয় ঐতিহাসিক কাৰণ আছে। ১৯৩০-৪০ ৰ দশকত অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ এক শৈক্ষিক জাগৰণ গঢ়ি উঠিছিল। এই জাগৰণত চৰকাৰতকৈও সমাজৰ ভূমিকা আছিল অধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ। কংগ্ৰেছী ভলুণ্টিয়াৰসকলৰো ভূমিকা আছিল সক্ৰিয়। কিন্তু শৈক্ষিক জাগৰণৰ নিৰ্মাণত সাধাৰণ জনতাৰ উৎসাহ আৰু ত্যাগেই আছিল সৰ্বাধিক। ১৯৫০-৬০ ৰ দশকত এই উৎসাহ-ত্যাগ ছোৱা-চোৰাকৈ হ’লেও বৰ্তি আছিল। ৰাইজৰ এই উৎসাহ-ত্যাগ-উদ্যোগিক বাস্তৱায়িত কৰাৰ বাবে আগবাঢ়ি আহিল এদল নিষ্ঠাৱান শিক্ষক। অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত ১৯৩০ আৰু ১৯৪০ ৰ দশকত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰা বিদ্যালয়সমূহৰ ইতিহাস অনুসন্ধান কৰিলেই ইয়াৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়। কটন মহাবিদ্যালয় অথবা কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰি থকা বা স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰা তীক্ষ্ণদী শিক্ষাৰ্থীয়েও ৰাইজৰ এই মহা-আয়োজনত অংশগ্ৰহণ কৰি ত্যাগৰ মহাজীৱনৰ সূত্ৰপাত ঘটাইছিল। এই শিক্ষকসমাজক জ্যোতিপ্ৰসাদে বৰ সন্মানৰ দৃষ্টিৰে চাইছিল— তেওঁলোকক ভৱিষ্যৎ নিৰ্মাণৰ খনিকৰ ৰূপত তুলিব ধৰিছিল। এই শিক্ষকসকলক এনে কি মহান গুণ আছিল, যাৰ বাবে জ্যোতিপ্ৰসাদে তেওঁলোকক এনে গুণৰাশিৰে বিভূষিত কৰিব বিচাৰিছিল? তেওঁলোকৰ প্ৰধান গুণ আছিল স্বাতন্ত্ৰ আৰু প্ৰশ্ন কৰাৰ সাহস। অৰ্থাৎ সমাজৰ চিৰাচৰিত বান্ধোনৰ শিকলি খুলি এক নব্য সমাজ নিৰ্মাণত তেওঁলোক অগ্ৰসৰ হ’ব বুলি জ্যোতিপ্ৰসাদে বিশ্বাস কৰিছিল। শিক্ষা আৰু শিক্ষক চৰকাৰৰ, ৰাষ্ট্ৰৰ ক্ষমতাৰ, শিকলিত বান্ধ খাই পৰিব— তেনে সম্ভাৱনা-দুৰ্ভাৱনা জ্যোতিপ্ৰসাদৰ দৃষ্টিত ধৰা পৰা নাছিল। শৈক্ষিক বিষয়া অথবা শিক্ষামন্ত্ৰীয়ে শিক্ষকৰ ওপৰত জবাবদিহিৰ চাবুক চলাব— তেনে দুৰ্ভাৱনাও জ্যোতিপ্ৰসাদৰ দৃষ্টিত ধৰা পৰা নাছিল। শিক্ষকসকলক স্বাতন্ত্ৰ্য বৰ্তি থাকক, তেওঁলোকে স্বাধীনভাৱে চিন্তা কৰি সমাজৰ গতিপথ নিৰ্ণয়ত নিৰ্ভাৰ ভূমিকা পালন কৰিব— সেয়াই আছিল তেওঁৰ আশা। ৰাষ্ট্ৰ-নিৰ্মাণ, জাতি-নিৰ্মাণৰ ৰাজনৈতিক প্ৰক্ৰিয়াটোৱে শিক্ষক সমাজক বান্ধি পেলাব সেই কথা বোধহয় জ্যোতিপ্ৰসাদে সপোনতো ভবা নাছিল।

কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত জাতি-নিৰ্মাণ, ৰাষ্ট্ৰ-নিৰ্মাণ প্ৰক্ৰিয়াটোৱে নিজৰ আয়ত্তলৈ অনাৰ চেষ্টা কৰিবলৈ ধৰিলে। কেৱল অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন প্ৰক্ৰিয়াৰ জৰিয়তে আৰু কেৱল সামৰিক উপায়েৰে সমাৰ বিতৃষ্ণি নিবাৰণ কৰিব নোৱাৰি— তদুপৰি চিন্তাশীল মহলকো ৰাষ্ট্ৰৰ চিন্তাৰ ভেটিটোত সংস্থাপিত কৰিব লাগিব— সেই কথা চৰকাৰৰ বাবে অপৰিহাৰ্য হৈ উঠিল। তাৰে পৰিপ্ৰেক্ষিতত শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানক সাহায্যৰ আৰ্হিৰ (Grants in aid) পৰা তুলি আনি সম্পূৰ্ণকৈ চৰকাৰৰ অধীনস্থ কৰি তোলাৰ প্ৰচেষ্টা

আৰম্ভ হ’ল। প্ৰাদেশীকীকৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া তাৰে নামান্তৰ। চৰকাৰে এই কাম শুৰে শুৰে কৰিছে। প্ৰাদেশীকীকৰণৰ প্ৰথম চৰ্ত হ’ল শিক্ষকে সমাজৰ স্বাধীন বা স্বকীয় চিন্তাৰ অধিকাৰ খৰব কৰা। ‘তোমালোকে চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা ক’ব নোৱাৰিবা, তোমালোক চৰকাৰৰ চাকৰিয়াল’— এই বাৰ্তা চৰকাৰে স্পষ্টকৈ প্ৰেৰণ কৰিব ধৰিলে। অৰ্থাৎ শিক্ষকৰ প্ৰশ্ন কৰাৰ অধিকাৰ নাই— প্ৰাদেশীকীকৰণৰ এয়া আপোচহীন নীতি। আজি কিছুবছৰ পূৰ্বলৈ অসমৰ মহাবিদ্যালয়সমূহ প্ৰাদেশীকৃত হোৱা নাছিল। তেতিয়ালৈকে অন্ততঃ মহাবিদ্যালয়সমূহৰ ওপৰত চৰকাৰৰ পোনপটীয়াকৈ কৰ্তৃত্ব নাছিল— পৰিচালনা সমিতিসমূহে যথেষ্ট স্বাধীনতা উপভোগ কৰিছিল। বিগত কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দিনত মহাবিদ্যালয়সমূহৰ প্ৰাদেশীকীকৰণৰ পৰৱৰ্তীকালৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষকসকলৰ ওপৰত আৰোপ কৰা প্ৰধান চৰ্তই হ’ল যে তেওঁলোকে স্বাধীনভাৱে কথা ক’ব নোৱাৰিব, চৰকাৰক সমালোচনা কৰিব নোৱাৰিব, আনকি বাতৰি কাকততো ৰাজনৈতিক মতসৰ্বস্ব প্ৰবন্ধ লিখিব নোৱাৰিব। সমাজৰ আটাইতকৈ সচেতন অংশটোৱে চৰকাৰৰ নীতি আৰু অনীতিৰ বিৰুদ্ধে কথা ক’ব নোৱাৰে। এয়াই চৰকাৰৰ নীতি। বিশ্ববিদ্যালয়সমূহ

ড° অখিল ৰঞ্জন দত্ত

এতিয়ালৈকে কিছু পৰিমাণে এই শৃংখলাৰ পৰা বাচি আছে। কিন্তু কেন্দ্ৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়সমূহৰ অধিকাংশতো এইবোৰ অঘোষিত নীতি হিচাপে গঢ়ি উঠিছে। জৱাহৰলাল নেহৰু বিশ্ববিদ্যালয় অথবা হায়দৰাবাদ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ওপৰত যে চৰকাৰৰ শেনচকু পৰিছে— তাৰ প্ৰধান কাৰণো হ’ল এই প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ চৰকাৰক প্ৰশ্ন কৰিব পৰাকৈ এতিয়াও বৰ্তি থকা অধিকাৰ আৰু ক্ষমতা।

শিক্ষক সমাজ আৰু শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠান যিমানেই ৰাষ্ট্ৰৰ নিয়ন্ত্ৰণলৈ গৈছে, সিমানে শিক্ষকসকল আৰু শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানসমূহো বৃহত্তৰ সমাজৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ পৰিছে। আৰু তেওঁলোকৰ মাজতো ৰাষ্ট্ৰৰ চৰিত্ৰ প্ৰৱেশ কৰিছে। নিৰ্বাচিত চৰকাৰৰ যোগেদি জনসাধাৰণক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পাহৰি আত্মস্বাৰ্থ সিদ্ধিত উঠি পৰি লাগে; দুৰ্নীতিত নিমজ্জিত হৈ পৰে, ঠিক সেইদৰে শিক্ষক সমাজৰো বৃহত্তৰ সমাজৰ প্ৰতি উদাসীনতা বৃদ্ধি পাইছে। ৰাষ্ট্ৰই যিমানেই নিজৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ শিকলি শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ ওপৰত বহলকৈ মেলিব খুজিছে— সিমানেই শিক্ষক সমাজেও ৰাষ্ট্ৰৰ যি গণস্বাৰ্থবিৰোধী চৰিত্ৰ তাক অধিকভাৱে আহৰণ কৰিছে। শিক্ষকসকল যিমান বেছিলে শিক্ষা সঞ্চালকালয়লৈ দৌৰিব, স্কুল পৰিদৰ্শকৰ কাৰ্যালয়লৈ দৌৰিব, সচিবালয়লৈ দৌৰিব— সিমানেই তেওঁলোকে সেই কাৰ্যালয়সমূহৰ আদৰ-কায়াত তথা আচৰণো আহৰণ কৰিব। সঞ্চালকালয়ৰ কাৰ্যালয়ত তৃতীয় বৰ্গ আনকি চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰীয়েও কেতিয়াবা কোনো প্ৰধান শিক্ষকৰ সন্মুখত থিয় হ’লে সন্মানেৰে আসন এখন আগবঢ়াই দিবনে? কলেজৰ অধ্যাপক এজন গৈ যেতিয়া উচ্চ শিক্ষা সঞ্চালকৰ অধীক্ষকৰ সন্মুখত থিয় হয়— সেই অধ্যাপকৰ প্ৰতি অধীক্ষক গৰাকীৰ আচৰণ কেনে হয়? পৰিদৰ্শকৰ কাৰ্যালয়ৰো ছবি একেই। এইবোৰৰ পিছত যেতিয়া অভিযোগ উঠে— শিক্ষকসকল বৃহত্তৰ সমাজৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ পৰিছে— তেতিয়া আচলতে চৰকাৰে নিজৰ ব্যৰ্থতা ঢাকিবৰ অপচেষ্টাহে কৰে। এয়া হ’ল চৰকাৰী শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰিৱৰ্তিত ৰূপ। ব্যক্তিগত খণ্ডৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানৰ বিষয়ে এই লেখাত আলোচনা কৰিব খোজা নাই।

এই গোটেই বাস্তৱতা শিক্ষক সমাজে তথা বৃহত্তৰ সমাজে বুজি উঠা উচিত। শিক্ষক আৰু শিক্ষানুষ্ঠানৰ মূল্যায়নত এই দিশবোৰ অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ।

কিন্তু এই বাস্তৱতাক আমি চূড়ান্ত সত্য বুলি আমি মানি ল’ম নে বিকল্প পৰিৱেশ-পৰিস্থিতি নিৰ্মাণৰ কামত ব্ৰতী হ’ম? মোৰ বোধেৰে আমাৰ শিক্ষক

সমাজৰ সন্মুখত এইটোৱেই আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰত্যাহ্বান। শিক্ষক সমাজে এই বাস্তৱতা বুজি উঠি আৰু তাৰ মাজত অৱস্থান গ্ৰহণ কৰি শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ পৰিৱেশ-পৰিস্থিতিক সমাজমুখী কৰি তোলাৰ বাবে নিৰন্তৰ চেষ্টা কৰিব লাগিব। আমি এই কাম কেনেকৈ কৰিম? এই সম্পৰ্কত ৰাজহুৱা শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানত কৰ্মৰত শিক্ষক সমাজৰ মাজত বিস্তৰ আলোচনা হ’ব লাগে। মোৰ নিজা অভিজ্ঞতাৰে এই মাত্ৰ কেইটামান দিশ উন্মুকিয়াব খুজিছোঁ—

(১) শিক্ষক সমাজে বৃহত্তৰ সমাজৰ স’তে সম্পৰ্কৰ নৱীকৰণ কৰিব লাগিব। এই নৱীকৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰথম লক্ষ্য হ’ব ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অভিভাৱকসকল। আমি উচ্চ মধ্যবিত্তৰ সন্তানসকলে যিহেতু ৰাজহুৱা শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা নিজৰ সন্তানক আঁতৰাই নিছে, গতিকে নিম্ন মধ্যবিত্ত বিশেষকৈ শ্ৰমিক, কৃষকসকলৰ স’তে নিবিড় সম্পৰ্ক গঢ়ি লোৱাৰ হকে আন্তৰিক প্ৰচেষ্টা হাতত ল’ব লাগিব।

(২) শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানত কৰ্মৰত ঠিকাভিত্তিক শিক্ষকসকল যাতে বঞ্চনাৰ সন্মুখীন নহয় তথা তেওঁলোকৰ চাকৰি যাতে নিয়মীয়াকৰণ কৰা হয় তাৰ ওপৰত শিক্ষক সংস্থাসমূহে সক্ৰিয় ভূমিকা পালন কৰিব লাগিব। শিক্ষক সংস্থাসমূহে সাধাৰণতেই ঠিকাভিত্তিক আৰু অনিয়মীয়া শিক্ষকসকলক অৱহেলা আৰু একাঘৰীয়া কৰি ৰাখে। এই প্ৰৱণতা তেওঁলোকে তৎকালে ত্যাগ কৰিব লাগিব। সমূহৰ শক্তিয়েই আমাৰ সাৰথি।

(৩) সমীপৰ মহাবিদ্যালয়সমূহে আন্তঃনিৰ্ভৰশীলতা বৃদ্ধি কৰিব লাগিব। মাতৃভাষা মাধ্যমৰ ৰাজহুৱা বিদ্যালয়সমূহৰ কিছুমান বিষয়ত— গণিত, বিজ্ঞান আৰু ইংৰাজীত বিশেষ দুৰ্বলতা আছে। এই বিষয়সমূহৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এনে আন্তঃনিৰ্ভৰশীলতা কিদৰে সহায়ক হয়, সেই বিষয়ত শিক্ষক সংস্থাসমূহে স্থানীয় পৰ্যায়ত বিশেষ উদ্যোগ গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। বেতন আৰু ভাতাৰ উপৰি শিক্ষক সংস্থাসমূহে এই দিশবোৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব।

(৪) শিক্ষক সংস্থাসমূহ ট্ৰেড ইউনিয়ন নহয়। গতিকে এই সংস্থাসমূহৰ বিষয়ববীয়াসকল নিজৰ কৰ্তব্যৰ পৰা আঁতৰি থাকিব নোৱাৰে। চৰকাৰসমূহে শিক্ষকসকলৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰিব খুজিলে এই বিষয়ববীয়াসকলক নিৰ্বাচন কৰি লয়। গতিকে শিক্ষক সংস্থাসমূহৰ বিষয়বাব যাৰে এচাম শিক্ষকে সুদীৰ্ঘ কাল ধৰি নিজৰ হাতত নাৰাখে, সেইটোৰ প্ৰতি সচেত্ব হ’ব লাগে। শিক্ষক সংস্থালৈ প্ৰতিবছৰে নতুন মানুহ আহিব লাগে। তেতিয়া এনে সংস্থাৰ চৰিত্ৰ গতিশীল হ’ব। সংস্থাৰো গতি বৃদ্ধি পাব। ৰাইজেও আস্থাত ল’ব।

(৫) আনুষ্ঠানিক পৰিচালনা সমিতিসমূহৰ উপৰি প্ৰতিটো অঞ্চলৰ সমাজহিতৈষী লোকসকলক লৈ আনুষ্ঠানিক পৰামৰ্শদাতা গোটসমূহৰ স’তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা অভিভাৱকসকলৰো বৈঠক অনুষ্ঠিত হ’ব লাগে। এই গোটসমূহে শিক্ষক সমাজ যাতে শৈক্ষিক বিষয়াবৰ্গৰ দ্বাৰা হাৰাশাস্তিৰ সন্মুখীন নহয়, সেইটো নিশ্চিত কৰিব লাগে।

(৬) সমগ্ৰ অসমজুৰি প্ৰসাৰিত অসম বিজ্ঞান সমিতিয়ে ৰাজহুৱা শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। পূৰ্বে এনে এটা উদ্যোগ অসম বিজ্ঞান সমিতিয়ে গ্ৰহণ কৰিছিল। সম্প্ৰতি এই উদ্যোগ একেবাৰে নিশকতীয়া। অসম বিজ্ঞান সমিতিয়ে বিজ্ঞানমনস্কতা বৃদ্ধিৰ সমান্তৰালভাৱে বিজ্ঞান তথা গণিতৰ শিক্ষাৰ সবলীকৰণত অবিহণা যোগাব পাৰে।

(৭) ব্যক্তিগত তথা বিদ্যালয়ৰ কামত কোনো শিক্ষক পৰিদৰ্শক তথা সঞ্চালকালয়ৰ কাৰ্যালয়লৈ নাযাওঁ— সেই পৰিৱেশ গঢ়ি তোলাৰ হকে শিক্ষক সংস্থাসমূহে নিৰন্তৰ প্ৰচেষ্টা চলাব লাগে। গণমাধ্যমসমূহেও শিক্ষক সমাজক এইক্ষেত্ৰত পাৰ্থমানে সহায় কৰিব লাগে। শিক্ষামন্ত্ৰীয়েও এই প্ৰত্যাহ্বান গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰী থাকিলেহে শিক্ষানুষ্ঠান থাকিব, শিক্ষানুষ্ঠান থাকিলেহে শিক্ষক থাকিব।

আগলৈ... পৃ. ৮

কোন দিশে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ?

ছাত্রাবাস বনাম বিভাগ!

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, ১১ এপ্রিলঃ শিক্ষার্থীসকলৰ শাৰীৰিক, মানসিক বৌদ্ধিক বিকাশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি প্ৰতি বৰ্ষতে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ সমাৰোহৰ আয়োজন কৰা হয়। সপ্তাহ সমাৰোহ অনুষ্ঠিত হোৱা বহু দিনৰ পূৰ্বৰে পৰা সকলো শিক্ষার্থীয়ে মনৰ এক উচ্চাহেৰে অনুশীলনত ব্যস্ত হোৱা দেখা যায়। কিন্তু লক্ষ্যণীয় যে এই বৰ্ষত শিক্ষার্থীসকলৰ এই উচ্চাহৰ মাজতেই এক নতুন বিতৰ্কৰ সূত্ৰপাত হয়। মূলতে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ ক্ৰিয়া বা অন্য প্ৰতিযোগিতাসমূহ ভৱিষ্যতে হোষ্টেলসমূহৰ পৰিৱৰ্তে বিভাগসমূহতে ন্যস্ত থাকিব নেকি? এনেধৰণৰ এক প্ৰশ্নই সকলো শিক্ষার্থীৰ মনত এক শংকিত ভাৱ সৃষ্টি কৰিছে।

একাংশ শিক্ষার্থীয়ে ইয়াৰ বিৰোধিতা কৰাৰ বিপৰীতে আন একাংশই ইয়াৰ সমৰ্থনত নিজৰ বক্তব্য দাঙি ধৰিছে। স্নাতকোত্তৰ ছাত্ৰ সন্থাৰ সাধাৰণ সম্পাদক মনজিৎ শৰ্মাই এই সম্পৰ্কত বিৰোধিতা কৰি কয় যে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ লগত হোষ্টেলসমূহৰ সম্পৰ্ক ওতপ্ৰোত। অনাগত দিনত যদি হোষ্টেলসমূহৰ পৰা খেল প্ৰতিযোগিতাসমূহ আঁতৰাই দিয়া হয় তেন্তে বিশ্ববিদ্যালয়খনৰ বৰ্তমানৰ সপ্তাহ সমাৰোহৰ সৌন্দৰ্য সেয়া স্নান হ'ব। তাৰ লগতে তেওঁ এইটো কয় যে এই ক্ষেত্ৰত কিছু সংশোধনীৰ প্ৰয়োজন। বিশেষকৈ বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ বাবে কোনো শিক্ষার্থীৰ ওপৰতে যাতে প্ৰতিযোগিতাত ভাগ লোৱা নামত আৱাস-নিৱাসবোৰত হাৰাশাস্তি কৰা নহয় তাৰ ওপৰত গুৰুত্ব

প্ৰদান কৰা উচিত।

উল্লেখনীয় যে এই বিষয়টোৰ সম্পৰ্কে অলপতে এখন আলোচনা সভা অনুষ্ঠিত হয়। বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ যিহেতু সকলো শিক্ষার্থীৰ উদ্দেশ্যেই অনুষ্ঠিত কৰা হয় এই ক্ষেত্ৰত সকলো শিক্ষার্থীৰে সমান অধিকাৰ আছে। আন একাংশ শিক্ষার্থীয়ে ইয়াৰ সমৰ্থনত নিজৰ মন্তব্য আগবঢ়ায়। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বৈদেশিক ভাষা অধ্যয়ন বিভাগৰ এগৰাকী শিক্ষার্থীয়ে কয় যে বৰ্তমান বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ বুলিলে বহু সংখ্যক শিক্ষার্থীয়ে নিজ বিভাগক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ বিপৰীতে নিজ হোষ্টেলসমূহকহে প্ৰাধান্য দিয়া দেখা যায়। যাৰ ফলত লাহে লাহে বিভাগৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ মানসিকতা বহু ক্ষেত্ৰত

কম হোৱা দেখা যায়। যিবোৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে এক অশুভ সংকেত। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে দৰ্শন বিভাগৰ শ্ৰেণী প্ৰতিনিধিগৰাকীয়ে কয় যে হোষ্টেলসমূহৰ পৰা যদি প্ৰতিযোগিতাসমূহ আঁতৰাই দিয়া হয় তেন্তে আজিৰ বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ বুলিলে যিটো উৎসাহ সেয়া যেন কৰবাত অলপ হ'লেও কমি যাব। এই ক্ষেত্ৰত হোষ্টেল প্ৰতিযোগিতাসমূহ বন্ধ নকৰি তাত কিছু সংশোধনৰহে প্ৰয়োজন। বিভাগ এটাৰ বহু শিক্ষার্থীয়ে যিহেতু হোষ্টেলত থাকে গতিকে সেইসকলে নিজৰ বিভাগকো প্ৰতিযোগিতাসমূহত প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ভৱিষ্যতে আগুৱাই লৈ যাব পাৰিব। ■

(প্ৰেৰকঃ ৰূপম মেধি)

খেলৰ মাজতে হাত চাফাই

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, ১১ এপ্রিলঃ অলপতে হৈ যোৱা বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ সমাৰোহত এক অশুভনীয় কাণ্ডৰ সূত্ৰপাত ঘটে। এই বৰ্ষৰ সপ্তাহ সমাৰোহত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বিভিন্ন স্থানৰ পৰা বিভিন্ন বস্ত্ৰ হৰণ কৰিছে। জানিব পৰা মতে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ খেলপথাৰত অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা ফুটবল খেলত ৬টা মানিবেগ আৰু ৬টা ম'বাইল থকা এটি বেগ লৈ কোনোবা দুগুটি প্ৰকৃতিৰ লোক নিৰুদ্দেশ হয়। ইয়াৰ পাছত এই কাণ্ডৰ এগৰাকী ভুক্তভোগীয়ে এই সম্বন্ধে জালুকবাৰী আৰক্ষী চকীত গোচৰ ৰুজু কৰে। তদুপৰি এই কাণ্ডৰ বিষয়ে তেওঁ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষকো অৱগত কৰে বুলি জানিবলৈ দিয়ে। গতিকে অনাগত দিনবোৰত এনেবোৰ ঘটনা ৰোধ কৰাৰ বাবে নিৰাপত্তাৰ ক্ষেত্ৰত বিশ্ববিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই কি পদক্ষেপ ল'ব সেয়াহে লক্ষ্যণীয় হ'ব। ■

(প্ৰেৰকঃ গুণজিৎ বৈশ্য)

বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ প্ৰতিভা বিকাশৰ এক অন্যতম মঞ্চ

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, ১১ এপ্রিলঃ বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ সমাৰোহৰ জড়িয়ে শিক্ষার্থীসকলে নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ এক উপযুক্ত মঞ্চ লাভ কৰে। বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ শাৰীৰিক, মানসিক শক্তি বিকাশৰ লগতে শিক্ষার্থীসকলৰ বৌদ্ধিক শক্তিৰ বিকাশতো যথেষ্ট সহায় কৰে। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে আৱাস-নিৱাসৰ সকলো শিক্ষার্থীয়ে প্ৰায় এমাহৰ আগৰ পৰাই প্ৰস্তুতিত ব্যস্ত হৈ পৰে। যাৰ দ্বাৰা শিক্ষার্থীসকলে নিজৰ আৱাস বা বিভাগসমূহক শ্ৰেষ্ঠত্ব প্ৰতিপন্ন কৰিবলৈ আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰে।

বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰস্তুতি সম্পৰ্কে ৰেডিঅ' লুইতত 'প্ৰাক-প্ৰস্তুতি' অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰে। উক্ত অনুষ্ঠানত ৰেডিঅ' লুইতৰ পৰিচালক ভাস্কৰজ্যোতি আচাৰ্য আৰু যোগাযোগ আৰু সাংবাদিকতা বিভাগৰ অধ্যাপিকা ভাৰতী ভৰালীৰ তত্বাৱধানত বিভিন্ন বিভাগ তথা আৱাস-নিৱাসৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অংশগ্ৰহণ কৰে। অনুষ্ঠানটোৰ জড়িয়ে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন আৱাসৰ প্ৰস্তুতি সম্পৰ্কে শ্ৰোতাসকলক অৱগত কৰে। কোনোৱে যদি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ লগত জড়িত স্মৃতি ব্যক্ত কৰে আন কোনোৱে আকৌ সপ্তাহটোৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে অৱগত কৰে। বহুতৰ মতে, বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ মাথো সপ্তাহ নহয়, এই সপ্তাহ একতাৰ বাঞ্ছন, এই সপ্তাহ যুৱশক্তি বিকাশৰ সপ্তাহ।

বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা ৮ নং ছাত্ৰাবাসৰ জ্যেষ্ঠ আৱাসীজনে ব্যক্ত কৰে যে, বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত এক নতুন শক্তি প্ৰদান কৰে। ইয়াৰ লগতে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহে শিক্ষার্থীসকলক সাহিত্য সংস্কৃতি তথা বিভিন্ন খেলৰ লগত পৰিচয় কৰাই দিয়ে। লগতে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শাৰীৰিক আৰু মানসিক শক্তিৰ বিকাশ হয় বুলিও তেওঁ বিশ্বাস কৰে।

গোপীনাথ বৰদলৈ ৮ নং তিনিমহলীয়া ছাত্ৰাবাসৰ ছাত্ৰাধক্ষক বিতু চৌহানে জনোৱা মতে, বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ মাজেৰে আৱাস-নিৱাসবোৰৰ মাজত বন্ধুত্ব গঢ় লৈ উঠে। কণিষ্ঠসকলৰ লগতে জ্যেষ্ঠসকলেও নিজৰ কৰ্মৰ মাজেৰে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহক সফল কৰিব বিচাৰে। ইয়াৰ লগতে বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহ প্ৰতিভা বিকাশ অন্যতম মঞ্চ বুলিও তেওঁ কয়।

ইয়াৰ লগতে বিভিন্ন আৱাসে যদি সাংস্কৃতিক দিশত নিজকে সক্ষম বুলি দাবী কৰে, আন কিছু আৱাসে আকৌ নিজকে বিভিন্ন খেলত পাৰ্গত বুলি দাবী কৰে। উল্লেখ্য যে, ৰেডিঅ' লুইতে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আয়োজন কৰা 'প্ৰাক-প্ৰস্তুতি' অনুষ্ঠানে শ্ৰোতাসকলক প্ৰথমবাৰৰ বাবে আৱাস-নিৱাসসমূহৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ প্ৰস্তুতি সম্পৰ্কে শ্ৰোতাসকলক অৱগত কৰায়। ■

(প্ৰেৰকঃ আমিনুল হক)

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত এবছৰ প্ৰাক-বৈসাগু উদ্‌যাপন

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, ১১ এপ্রিলঃ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় নিখিল বড়ো ছাত্ৰ সন্থা (এবছৰ উদ্যোগত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাত ১০তম প্ৰাক বৈসাগু উদ্‌যাপন কৰা হয়। উক্ত অনুষ্ঠানটো সঞ্চালনা কৰে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় নিখিল বড়ো ছাত্ৰ সন্থাৰ সভাপতি বাবুল দৈমাৰীয়ে। অনুষ্ঠানটিত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে অসম চৰকাৰৰ গৃহ আৰু ৰাজনৈতিক

বিভাগৰ সচিব নৰেন চন্দ্ৰ বসুমতাৰী। তদুপৰি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লোক সংস্কৃতি বিভাগৰ মুৰব্বী ড° অনিল বড়ো, গুৱাহাটী আই আই টিৰ কাৰিকৰী পৰিদৰ্শক টেনিচন বসুমতাৰী, অসমীয়া প্ৰতিদিন কাকতৰ জ্যেষ্ঠ সাংবাদিক ৰাজতিলক বৰ্মনৰ লগতে বি টি এ ডিৰ অসমীয়া প্ৰতিদিনৰ সাংবাদিক শ্ৰীমহাৰ বসুমতাৰী উপস্থিত থাকে। জ্যেষ্ঠ চৰকাৰৰ গৃহ আৰু ৰাজনৈতিক

নেতা দিলীপ নাৰ্জাৰীয়ে উদ্বোধন কৰা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানটোত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগত অধ্যয়নৰত বড়ো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উপৰিও কটন তথা পাণ্ডু মহাবিদ্যালয় আদিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। অনুষ্ঠানটিত সন্ধিয়া বড়ো কণ্ঠশিল্পীদ্বয় নীতামণি বড়ো আৰু মৌনচীম বড়োৰ সংগীতানুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰা হয়। ■

(প্ৰেৰকঃ জৌংথাইগিৰি খাখলাৰী)

জ্যোতি গ্ৰন্থাগাৰৰ প্ৰতিষ্ঠা ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা ছাত্ৰাবাসত

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, ১১ এপ্রিলঃ বিশ্বখলতাই বাৰুকৈয়ে ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰি বৰ্তমান সময়ত ছাত্ৰসমাজক শৈক্ষিক আহিছে। ছাত্ৰসমাজৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা

শৈক্ষিক বিশৃংখলতাৰ দ্বাৰা শিক্ষার্থীসকলৰ শৈক্ষিক জীৱনৰ লগতে ব্যক্তিগত জীৱনতো বিৰোপ প্ৰভাৱ পৰে। যাৰ ফলস্বৰূপে এগৰাকী শিক্ষার্থীয়ে সমাজত নিজকে সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰাত ব্যৰ্থ হয়। কিন্তু ছাত্ৰসমাজৰ পৰা শৈক্ষিক বিশৃংখলতা ৰোধ কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো শিক্ষার্থীসকলেই সময়ে সময়ে অগ্ৰণী ভূমিকা লোৱা দেখা যায়। শৈক্ষিক বিশৃংখলতা দূৰ কৰি শিক্ষার্থীসকলৰ মাজত শৈক্ষিক বাতাবৰণ বজাই ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আৱাস-নিৱাসসমূহৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে

বহু সময়ত সুন্দৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা অসম আৰ্হি ৮ নং ছাত্ৰাবাসৰ ছাত্ৰসকলে আবাসগৃহতে নিজ পুঁজিৰে 'জ্যোতি গ্ৰন্থাগাৰ' নামেৰে এটি পুথিভঁৰাল প্ৰতিষ্ঠা কৰি এক সুন্দৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰিছে। পুথিভঁৰালটোৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰাবাসটোৰ ছাত্ৰাধক্ষক দুল দাসে কয় যে, ছাত্ৰাবাসটোৰ ন-পুৰণি ছাত্ৰসকলৰ লগতে বিভিন্ন লোকে আগবঢ়োৱা আৰ্থিক অনুদান তথা বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ দ্বাৰা 'জ্যোতি গ্ৰন্থাগাৰ'ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

গ্ৰন্থাগাৰটোত ছাত্ৰসকলৰ সময়োপযোগী বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ লগতে প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ'ব পৰাকৈ বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ সংগ্ৰহ কৰা হৈছে। ইয়াৰ উপৰি গ্ৰন্থাগাৰটোত ছাত্ৰসকলে বিভিন্ন সময়ত প্ৰয়োজন সাপেক্ষে বিভিন্ন গঠনমূলক আলোচনাৰ লগতো জড়িত হয় বুলি তেওঁ জানিবলৈ দিয়ে। উল্লেখ্য যে, জ্যোতি গ্ৰন্থাগাৰৰ পূৰ্বে চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়া ছাত্ৰীনিবাসৰ ছাত্ৰীসকলৰ তত্বাৱধানত 'জ্ঞানতীৰ্থ' নামেৰে এটি গ্ৰন্থাগাৰৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে। ■

(প্ৰেৰকঃ ডিম্পল পাঠক)

লোক সংস্কৃতিত বাঁহৰ গুৰুত্ব

অসমীয়া জন-জীৱনৰ সৈতে ‘বাঁহ’ৰ এবাৰ নোৱাৰা সম্পৰ্ক আছে। অসমীয়া লোক সংস্কৃতিত যিদৰে ধৰ্মীয় বিশ্বাস, পূজা-পাতল, বান্ধনিশাল, জন্ম-মৃত্যু, সাজ-পাৰ, লোক-শিল্প আদিৰ গুৰুত্ব আছে তেনেদৰে অসমীয়া লোকসমাজত বাঁহৰ গুৰুত্ব আছে। বৰ্তমান প্লাষ্টিকৰ আগ্ৰাসনৰ প্ৰভাৱত ক্ৰমান্বয়ে যেন ই এলাগী হৈ পৰিছে।

বাঁহ হৈছে আমাৰ জনজীৱনৰ অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় উদ্ভিদ। জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে এই গোটেই জীৱনত বাঁহৰ নিত্যন্ত প্ৰয়োজন। বাঁহগছ পৃথিৱীৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত, বিশেষকৈ ভাৰত, চীন, ম্যানমাৰ, ব্ৰহ্মদেশ, থাইলেণ্ড, শ্ৰীলংকা, অষ্ট্ৰেলিয়া, আমেৰিকা আদি দেশত পোৱা যায়। উল্লেখনীয় যে ভাৰতৰ আন আন ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমত আটাইতকৈ বেছি বাঁহ পোৱা যায়। বাঁহ বিভিন্ন জাতৰ আছে। ভিন্ন প্ৰকাৰৰ বাঁহ বিভিন্ন কামত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। সাধাৰণতে আমাৰ দেশত পোৱা বাঁহ গছবোৰ হ’ল- ভলুকা, জাতি, মাকাল, কটাহ, বিজুলি, জো পোহা, হালধীয়া, কাক, বৰুৱা বাঁহ আদি। গ্ৰাম্য অঞ্চলত অসমৰ প্ৰত্যেক মানুহৰ ঘৰত দুই-এজোপা হ’লেও বাঁহগছ দেখা যায়।

আন আন দেশৰ দৰে অসম তথা উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত লোক সাংস্কৃতিত বাঁহৰ এক উল্লেখযোগ্য অৱদান আছে। আমাৰ সংস্কৃতি মূলতঃ কৃষিকেन्द्रিক। সেয়ে গ্ৰাম্য জীৱনত কৃষিক জীয়াই থকাৰ সমল হৈছে সহোদৰস্বৰূপ

বাঁহজুপী। চহা জীৱনত একমাত্ৰ হিচাপে ঘৰৰ কাঠী কামীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কৃষিৰ লগত জড়িত— মৈ, এচাৰি, যুঁৱলি, দ’লমাৰী, হোলমাৰী, ভাৰবোবা বাৰী, ওখনি, তমাল, কোৰ-কুঠাৰ আদিৰ নাল, লাঠি, লাখুটি আদি সকলোতে বাঁহৰ প্ৰায়েই জৰীয়াত। অসমীয়া

লগতে দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহৃত লোকশিল্প যেনে— পাচি, সৰু বৰ খৰাহী, ডলা, চালনী, কুলা, মুচা, বাঢ়নী, বিচনী, সৰু বৰ জাপি, ঢাৰি আদিও বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰা হয়। যাৰ প্ৰয়োজনীয়তা কেনেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। আনফালে তাঁতশালৰ সঁজুলি যেনে— উষা, চেৰেকী, সৰু বৰ চেৰী, ফুলতোলা চেৰী, শলি, গুৰি, গৰকা, ব-তোলা চুঙা, ৰাচ, নাচনীমাৰী আদি বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰা হয়। এই সঁজুলিবোৰৰ সহায়ত শিপিনীয়ে নিজৰ কলা-সংস্কৃতিৰ সুন্দৰ প্ৰকাশ কৰা দেখা যায়। কিন্তু আজি কালি যেন তাঁতশালৰ ব্যৱহাৰ নোহোৱা হৈছে। যাৰ ফলত ঐতিহ্যপূৰ্ণ এই লোক শিল্পবোৰৰ লগতে আমাৰ লোক মনটো হেৰাই যাবলৈ উপক্ৰম হৈছে।

অসীয়া সমাজ-জীৱনত তথা আন গোষ্ঠীৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা যায় মাছ ধৰাৰ বিভিন্ন সা-সঁজুলি বাঁহেৰে বনোৱা হয়। সেইবোৰৰ ভিতৰত জাকৈ, খালৈ, দল, চেপা, চোহৰা, ডিঙৰা, বানা, মিচনী, চালনী, আদিয়ে প্ৰধান। লাও, জিকা, কোমোৰা আদি লতাজাতীয় গছবগাবলৈ বাঁহৰ, জোং আদি দিয়া হয়। তদুপৰি বৰ্তমান দিনতো বহুতো লৈকে ঘৰলৈ অহা-যোৱা জপনাখনো বাঁহেৰে সুন্দৰকৈ তৈয়াৰ কৰি লয়। ন-ধান শুকাই মিলাই ভৰিষ্যতৰ কাৰণে সাঁচি থোৱা অৰ্থাৎ লখিমীক ৰখা সমুদায় ভঁৰাল ঘৰটো বাঁহেৰে সুন্দৰকৈ সজোৱা হয়। অসমীয়া মানুহৰ বাবে এই ভঁৰালঘৰ সোমাই ঘৰৰ দৰে শ্ৰদ্ধাৰ থল, পবিত্ৰতাৰ প্ৰতীক। কাতি বিহুত ওখ দুডাল বাঁহ পুতি আকাশ বস্তি জ্বলাই লখিমীক আদৰ্শত লোকাচাৰৰ ভিতৰত পৰে।

অসমীয়া সমাজত জন্ম-মৃত্যু, বিবাহ সংক্ৰান্তীয় বিভিন্ন কাৰ্যত বাঁহৰ ব্যৱহাৰ মনকৰিবলগীয়া। শিশু এটা জন্ম হোৱাৰ লগে লগে বাঁহৰ চেচুৰে ‘নীই’ কাটি গা ধুৱাই দিয়াৰ লোকাচাৰ আছে। সদ্যজাত সন্তানক পিতৃয়ে বাঁহৰ চালনী এখনৰ ফুটাৰেহে প্ৰথমে চোৱাৰ নিয়ম আছে। এনে কৰিলে সন্তানে লগত লৈ অহা ‘পিতৃ হা’ আদি যৌগ হ্ৰাস হয় বুলি বিশ্বাস। মৃতকৰ শেষকৃত সমাপন কৰিবৰ বাবে বাঁহৰ প্ৰয়োজন। অসমৰ অন্যতম লোক উৎসৱ ‘মহাখোদা’ উৎসৱতো বাঁহৰ ব্যৱহাৰ মন কৰিবলগীয়া। ডেকা ল’ৰাবোৰে হাতে হাতে বাঁহৰ টাঙেন আৰু টকা বজাই মানুহৰ ঘৰে ঘৰে মহো-হো গীত গাই ফুৰে।

বসন্তকালীন লোক উৎসৱ বিশেষকৈ গোৱালপাৰাৰ বাঁশ পূজা, হাজংসকলৰ বাঁশপূজা, দৰং অঞ্চলৰ দেউল বা বিষুপূজা, কামৰূপৰ ভঠৈলি, সুৱেৰি, পাউৰা তোলা আদি উৎসৱৰ মূলতে হ’ল বাঁহ।

অসমীয়া সাহিত্যতো সন্ধিৰ বাঁহ বুদ্ধিৰে কটা, ফলা বাঁহ জোৰা নগলা, একে বাঁহৰ কাকৈ ভলুকা বাঁহৰ জাকৈ আদি খণ্ড বাক্যই অসমীয়া সাহিত্য চহকী কৰিছে।

অসমীয়া লোকবাদ্যৰ ভিতৰত বাঁহী, মুৰুলী, টকা, গগনা আদি অমূল্য সম্পদ। ইয়াৰ লগতে অসমীয়া লোকগীতসমূহৰ বিশেষকৈ বিহুগীত, হুচৰিগীত, বনগীত, আধুনিক গীতবোৰৰ লগতো বাঁহৰ সম্পৰ্ক অসমীয়াৰ জীৱনজোৰা।

বাঁহক কেন্দ্ৰ কৰি সৰু বৰ উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে। কৃষি তথা শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ কথা কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি। মানুহৰ আৰ্থিক দুৰ্বল অৱস্থাৰ তাৎক্ষণিক সকাহ দিয়াৰ উপৰিও অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিলৈ বাঁহৰ অৱদান অপৰিসীম। কিন্তু সাম্প্ৰতিক কালত কৃষিৰ প্ৰতি আগ্ৰহহীনতাই হওঁক বা প্লাষ্টিকৰ আগ্ৰাসনে বাঁহৰ বিভিন্ন সা-সঁজুলিৰ ব্যৱহাৰ নোহোৱা কৰিছে। তথাপিও ক’ব লাগিব অসমীয়া লোক সংস্কৃতিত বাঁহৰ এক উল্লেখযোগ্য অৱদান আছে। ■

ফৰহাদুৰ ৰহমান

ডেংকোলোচ-ডেংকোলোচ

ৰঙালী বিশ্বৰ আগমনে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যাকাৰ গাঁওসমূহত প্ৰাণ পাই উঠে ডেংকোলোচ ডেংকোলোচ শব্দেৰে আমাৰ চিনাকি টেকীটো। টেকীটো আমাৰ চিনাকী যদিও লাহে লাহে ই বিপন্ন বস্তুলৈ পৰিৱৰ্তিত হৈছে। বিপন্নৰ পৰা যাতে বিলুপ্ত নহওঁক তাৰ আগতেই টেকীৰ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

মানৱ সভ্যতাৰ সভ্য স্তৰৰ আৰম্ভণীৰ পৰাই খাদ্যৰ বাবে শস্যৰ সৰু টুকুৰা বা মিহি কৰাত টেকীৰ প্ৰয়োজন আহি পৰিছিল। লগতে ধান, মাহ আদিৰ বাকলি গুচাবৰ বাবেও সঁজুলিৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। তেনেধৰণৰ প্ৰয়োজনৰ বাবেই উৰাল জাতীয় সঁজুলিৰ আৱিষ্কাৰ হৈছিল। ঐতিহাসিকভাৱে অসম তথা উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলতো উৰালৰ ব্যৱহাৰ বহু পুৰণি আৰু বৰ্তমানো আছে। টেকী হৈছে উৰালৰ নিচিনা একেধৰণৰ কাম কৰিবৰ বাবে সৃষ্টি কৰা উৰালতকৈ পৃথক অথচ সহজ উপায়েৰে কাম সম্পন্ন কৰিব পৰা সঁজুলি।

টেকী আমাৰ বিশ্বাস আৰু পৰম্পৰাৰ লগতো ওতঃপ্ৰোতঃভাবে সম্পৰ্কিত। যেনে খৰাং বতৰত বৰষুণ আহিবৰ বাবে পথাৰৰ মাজত বা এনে কোনো মুকলি ঠাইত টেকী এটা ওলোটাকৈ পুতি থ’লে বৰষুণ আহে বুলি খেতিয়কৰ বিশ্বাস। কোনো কোনো ঠাইত বিশ্বাস কৰা হয় যে টেকীৰ খুবলিত একো নিদিয়াকৈ টেকী দিলে গৃহস্থৰ ঘৰলৈ আলহীৰ আগমন ঘটে। টেকীত বহিলে গাৰ বিষ হয় ইত্যাদি।

কৃষিৰ লগত টেকীৰ ওতঃপ্ৰোত সম্বন্ধ আছে। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যাকাৰ টেকীৰ নিচিনাকৈ পৃথিৱীৰ আন কোনো ঠাইত ইয়াক ইমান বহুলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা নহয়। টেকীৰ মূল অংগবোৰ হৈছে থোৰা, গুল, খুবলি, টেকী ডাং, কটৰা, মাৰি বা আসল, শ’লা ইত্যাদি। ইয়াৰ উপৰি টেকীৰ লগত বাহনি মাৰি থা। টেকী ৰখা ঠাই টুকুৰাক টেকীশাল বোলে। টেকীশালতে টেকীৰ লগত জড়িত আনুষাংগিক বস্তুবোৰ সততে ৰখা হয়। টেকীটো গধুৰ আৰু দীৰ্ঘম্যাদী গছৰ কাঠৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা হয়। টেকীৰ ডাঙৰ দিশটোক ‘টেকীমূৰ’ আৰু সৰু দিশটোক ‘টেকীনেজ’ বোলে। নেজৰ অংশ ভৰিৰে টেকী দিবৰ বাবে সামান্য চেপেটাকৈ তৈয়াৰ কৰা হয়। থোৰাটো টেকীৰ মূৰৰ ফালে থাকে।

টেকী পাতেতে অভিজ্ঞ ব্যক্তিৰ দ্বাৰা পতোৱা হয়। টেকী এটা সৰল যন্ত্ৰ আৰু সম্পূৰ্ণ বিজ্ঞানসন্মতভাৱে টেকী নাপাতিলে ভালকৈ ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা নাযায়। টেকী পাতেতে এযাৰি প্ৰবচন মানি চলা হয়। সেইয়া হ’ল ‘ডেৰ, দুই, চাৰে তিনি, টেকী পাতিবা মনে জানি।’ ই টেকীটোৰ ভাৰসাম্য ৰাখিবৰ বাবে সম্পূৰ্ণ বিজ্ঞানসন্মত।

থোৰাটো বনাবলৈও অতি উন্নতমানৰ কাঠ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। টেকীথোৰাৰ আগ অংশত ধাতুৰ ‘গুল’ লগোৱা হয়। খুবলীটো টেকীৰ মাটিত পুতি ৰখা অংশ, যি টেকীটোৰ মূল অংশৰ লগত প্ৰত্যক্ষভাৱে সংযুক্ত হৈ নাথাকে। খুবলীটো ডাঙৰ আকাৰৰ কাঠৰ মাজ অংশত খোল দি অথবা শিলৰ খুবলিও ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

টেকীত বানিবলগীয়া বস্তুখিনি খুবলিত দি লোৱা হয়। খুবলীটোৰ ওচৰত খুবলিৰ পৰা ওলাই যোৱা বস্তুবোৰ আগুৱাই গিবলৈ খুবলিৰ ওচৰত বঢ়াই দিয়া এগৰাকী মানুহৰ প্ৰয়োজন হয়। যদি আগবঢ়াই দিয়া মানুহ নাথাকে বাহনি মাৰিৰে আগবঢ়াই দিয়া হয়। বাহনি মাৰি হৈছে খাগৰি, বাঁহৰ শকত অচৰা বা আগবাঁহৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা এক দণ্ড। ইয়াৰ আগটো পৰিস্কাৰ কাপোৰৰ এটা টোপোলা সুন্দৰকৈ বান্ধি লোৱা হয়।

‘তেজীমলাৰ সাধু’ৰ তেজীমলাক মাহীমাকে এনেকৈয়ে টেকীত ধান বানি থাকোতেই মাৰিছিল। প্ৰয়োজনত জেকীটো খুবলিত নপৰিবলৈ টেকী ডাং ব্যৱহাৰ কৰা হয়। টেকী ডাং বাঁহেৰে তৈয়াৰ কৰা হয়। টেকীৰ মূৰৰ ফালৰ অংশটো দাঙিৰ পৰাকৈ নেজৰ ফালে ভৰি ৰখা ঠাইৰ পৰা কিছু আগত কটৰা পোতা হয়। কটৰা ইংৰাজী ‘H’ আখৰৰ আৰ্হিত তৈয়াৰ কৰা হয় আৰু তলৰ অংশটো মাটিত পুতি ৰখা হয়। এনেকুৱা দুটা কটৰা টেকীটোৰ দুয়োফালে পুতি কটৰা দুটাৰ মাজত কটৰা মাৰি সোমাই থাকিব পৰাকৈ ব্যৱস্থা কৰা হয়। কটৰা মাৰিডাল থোৰাৰ লগত ১৮০° কোণ কৰি লগোৱা হয়। কটৰাত টেকীটো স্থায়ীভাৱে সংযুক্ত কৰি ৰখা নহয়।

অসমৰ গ্ৰাম্য জীৱনৰ এক এৰাব নোৱাৰা সম্পদ টেকীৰো ব্যৱহাৰ কমি আহিছে। টেকীৰ ঠাই অধিকাৰ কৰি লৈছে বিভিন্ন ধৰণৰ যন্ত্ৰই। তথাপি টেকীৰ এক সুকীয়া বৈশিষ্ট আছে। সেই বৈশিষ্টৰ প্ৰতি সন্মান জনাই বিপন্নপায় টেকীটোৰ ডেংকোলোচ ডেংকোলোচ মাতটোৰ সৈতে সংৰক্ষণৰ সময় আহি পৰিছে। নহ’লে সেই ভাপ ইঞ্জিনত চলা ৰেলবোৰৰ সেই উকিটো ‘কুক্... কু-উ-উ-উ-উ... জগবন্ধু ফটাছাতি...’ৰ দৰে লুপ্ত হৈ পৰিব। ■

অনন্যা শৰ্মা

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান বিভাগ

পৃষ্ঠা ৬ ৰ পৰা

এই সত্য মানি লৈ শিক্ষক সমাজে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বৃহত্তৰ সমাজৰ উত্তৰণত আয়োজক কৰিব লাগে। শিক্ষক সমাজৰ প্ৰতি চৰকাৰে কৰা অবিচাৰৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিব লাগিব সততা, নিষ্ঠা আৰু সাহসেৰে। ৰাজহুৱা শিক্ষা ব্যৱস্থাক সৃষ্টিশীল কৰ্মক্ষেত্ৰ হিচাবে গঢ়ি তোলাৰ বাবে শিক্ষক সমাজে আৰু বেছি প্ৰসাৰিত দৃষ্টি গঢ়ি তুলিব লাগিব। দুৰ্গতিবটীয়া ঠাইত আৰু দুৰ্গম অঞ্চলত কাম কৰা শিক্ষক সমাজক একাকীত্বই আগুৰি ধৰিব। এই একাকীত্ব কেনেকৈ দূৰ কৰিব? একাকীত্ব দূৰ কৰাৰ প্ৰধান উপায় হ’ব বৃহত্তৰ সমাজখনৰ সৈতে, তাৰ সংস্কৃতি আৰু পাৰিপাৰ্শ্বিকতাৰ সৈতে আন্তৰিক সম্পৰ্ক নিৰ্মাণ কৰা। ই তেনেই সহজ কাম নহয়, কিন্তু তাক আমি প্ৰত্যাহ্বান হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। সমাজৰ আন বৰ্গৰ দৰে শিক্ষক সমাজকো ভোগবাদে খেদি ফুৰিছে। গ্ৰামাঞ্চলৰ বহু শিক্ষক স্থানীয় কাৰুলিৱালাৰ কবলত পৰিছে। নিৰন্তৰ ঋণ গ্ৰহণে তেওঁলোকক দেউলীয়া কৰি ৰাখিছে। তাৰ

পৰা পৰিত্ৰাণ পাবৰ বাবে নিচাগ্ৰস্থ কামত ধৰিছে। এইবোৰ অভিপাৰৰ পৰা শিক্ষক সমাজে কেনেকৈ মুক্তি পাব? তাৰ বাবে লাগিব সমূহীয়া উদ্যোগ। সন্তানৰ উচ্চ শিক্ষা অথবা পৰিয়ালৰ স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ নামত দেউলিয়া হোৱা শিক্ষকে সমাজৰো শেষ আশ্ৰয়স্থল সহকৰ্মী শিক্ষকেই। এইবোৰ মোকাবিলা কৰিবৰ বাবে নিৰন্তৰ প্ৰচেষ্টা চলাব লাগিব।

পৰিৱেশ-পৰিস্থিতি বেলেগ হ’লেও জ্যোতিপ্ৰসাদৰ এই বাণীয়ে আমাক আহ্বাদিত-অনুপ্ৰাণিত কৰিব লাগিব : শিক্ষকসকল ‘জাতীয় চৰিত্ৰৰ প্ৰধান খনিকৰ’। ধুবুৰীৰ মানকাচৰ, লখিমপুৰৰ ৰঙানদী, আনকি গুৱাহাটীৰ অনিল নগৰ, নবীন নগৰৰ ৰাজহুৱা শিক্ষানুষ্ঠান কিমান দিন বানপানীৰ তলত থাকিব আৰু তেনে প্ৰতিষ্ঠানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে জীৱন আৰু শিক্ষাৰ বাবে কি সংগ্ৰাম কৰিব, তাৰ খবৰ চৰকাৰে নাৰাখে; দেখিও নেদেখাৰ ভাও ধৰিব। কিন্তু শিক্ষকসকল তাৰ প্ৰতি উদাসীন হ’ব নোৱাৰে। এইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীও আগবাঢ়ি যাব লাগিব,

কাৰণ তেওঁলোকো জাতিটোৰ অংশ। তেওঁলোকৰ চৰিত্ৰৰ ওপৰতো আমাৰ জাতীয় চৰিত্ৰ নিৰ্ভৰ কৰিব। আহক, আমি সকলোৱে মিলি এই দায়িত্ব কান্ধ পাতি লওঁ।

পুনশ্চঃ

(১) এই লেখাত মই প্ৰাদেশিকীকৰণৰ আৰ্হিটোৰেহে সমালোচনা কৰিছোঁ। প্ৰাদেশিকীকৰণৰ বিৰোধিতা কৰা নাই। প্ৰাদেশিকীকৰণৰ জৰিয়তে চৰকাৰে শিক্ষানুষ্ঠানসমূহক চৰকাৰী নিয়ন্ত্ৰণৰ শিকলিৰে বান্ধি পেলোৱাৰ পৰিৱৰ্তে শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ বিত্তীয় সাহায্যৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিও পৰ্যাপ্ত স্বায়ত্ততা প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে শিক্ষকসকল বন্দীশালত সোমাই পৰাৰ দৰে মানসিক অশান্তিত নোভোগে।

(২) প্ৰতিখন সমাজতে সাধু আৰু নিষ্ঠাৱান মানুহৰ বিপৰীতে একাংশ অসাধু আৰু নীতিহীন মানুহ থাকে। শিক্ষকসকলৰ মাজতো তেনে একাংশ লোক আছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ সংখ্যা শতাংশৰ হাৰত অতি

কম। সাধু, কৰ্তব্যপৰায়ণ আৰু নীতিনিষ্ঠ শিক্ষক সমাজ থকাৰ বাবেই সমাজখন, আমাৰ শিক্ষানুষ্ঠান বৰ্তি আছে— এতিয়াও তাৰ বিশাল সৌধ ভাঙি পৰা নাই। এই গৰিষ্ঠ সংখ্যক শিক্ষকৰ উদ্দেশ্যেই মোৰ এই লেখা উৎসৰ্গিত।

(৩) ভয়ৰ পৰা মুক্তি সুস্থ গণতন্ত্ৰৰ প্ৰাথমিক চৰ্ত। সাঁচা কথা সাহসেৰে ক’ব পৰাভেই আছে সমাজৰ শুভ উত্তৰণৰ চাবি-কাঠী। চৰকাৰ তথা ৰাজনীতিৰ ভয়ত আজিকালি শিক্ষক সমাজেও সাহসেৰে সমাজ বা শিক্ষা সম্পৰ্কত চলি থকা নীতি-অনীতি সম্পৰ্কে সাহসেৰে সাঁচা কথা নহয়। কলেজ, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষকো এনে ধৰণৰ ভয়-আশংকাৰ বেহুত বন্দী। সমাজৰ আটাইতকৈ সচেতন অংশ, অৰ্থাৎ শিক্ষক সমাজেই যদি সাহসেৰে সাঁচা কথা নকয়, সমাজৰ উন্নতি হ’ব কেনেকৈ? সেয়েহে আমি সকলোৱে সাঁচা কথা কোৱাৰ আৰু সাহসেৰে সাঁচা কথা কোৱাৰ অনুশীলন আৰম্ভ কৰিব লাগে। তেনে সাহসহে সমাজ উত্তৰণৰ চাবি-কাঠী। ■■■■

Chief Editor: Raman Bora; Chief Editorial Advisor: Dr. Ankuran Dutta; Editorial Advisors: Dr. Chandan Kr. Goswami, Dr. Bharati Bharali, Anupa Lahkar Goswami, Dr. Mousumi Bhattacharjee; Editing, Proof-reading & Design: Dimpal Pathak, Prastuti Gogoi, Jitumani Kalita, Nilakshi Goswami; Article Collection: Raja Das, Subrat Dutta; Staff Photographer: Manabjyoti Patar, Jwngthaigiri Khakhalary; DTP and Layout : Ratan Das

Disclaimer : All the views and opinions expressed in the Lab Journal are of the students. The University and the department shall not be held responsible for the opinions and views expressed by the students.